

PROSLAVA 70. GODISNJAKA I PANDEMIJA

vineri, 27 noiembrie 2020

Ako za najmlogo od nas re „pandemija“ nim je bila do sad nepoznata, od sejdan, od maloga do velikoga, od mladog do starog svi ju poznavamo.

Skoro da nim ne pro e dan pa da ju ne ujemo ili na radiji, ba na televizoru ili kad stanemo da se turvinimo s nikem. Ta re ozna ava jenu bole inu koja se prošarao;irila po cilem svetu u kratko vreme. U 2009. godini smo ješarao;te jedan put uli za tu re , ali nesmo joj dali preveliku važnost. Svinjska gripa (ili H1N1) je izbila u Meksiku i živo se prošarao;irila na svi kontinenti. Na sre u se ugasila živo, a kod nas skoro da se niti ne pojavila.

U 2020. godini nesmo višarao;e imali tu sre u. Ova godina la sigurno da nim stane svem nam u pam enju po tem što cela naša planeta se privrnula priko glave zbog jene nove bole ine. Kad se pri ulo za nju su se pozatvarale granice izme u država, ak i izme u država koje nesu imale višarao;e granice od nekoliko desetine godine. Lu e su bili zatvoreni po domov i ne im se dalo da izleznu bez maske na nosu i bez da se zna kamo idu.

Da, nesmo višarao;e imali tu sre u jer virus koj ini tu novu bole inu je stigal i kod nas...

Do sad nam je višarao;e bila poznata re „epidemija“; e smo imali višarao;e puta za posal sašnjom. Smo znali e epidemija jest tad kad neka bole ina se širi jako friško u nekoj zoni ili nekom mestu okol nas, a ne malko puta smo i mi sami bili uva eni u žarištu te bole ine. U stražnje vreme smo imali epidemije od kožušnja (rum. pojar), ospica (rum. rujeola), vari ele i druge neke zarazne bole ine, a žrtve su im bile uglavnom deca. Mlogo od ti bole ina nesu bile opasne za život, e naše telo je znalo kako da se samo izle i, a za mlogo od nji se izmislijl vak in pa su nestale.

Sad po svetu hara neka nova bole ina, neki novi virus. Tej virus se va e kakon i ak za svakoga, de god ga skobi. Najvišarao;e niti ne znaju e se uvatil za nji, e ne sete ništa. Drugi sete samo niku prola otinju, ali friško im pro e. Tre i, na žalost, proode kroz teške muke, a neki od nji jedva iskipitaju živi.

U ovoj tre oj kategoriji se naode najvišarao;e lu e starije dobi.

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj je po elo od 2008 godine da slavi vršnjaci od sedamdeset godine. Svake godine, od tada po evši, su bili vikani u Karaševo svi vršnjaci te generacije koji pripadaju hrvatskoj manjini. Bilo da su iz karaševski seli, Tirola, Rekaša, Ke e, Ri ice ili de god oni živeli. Gozba koja se držala svake godine u njino ime, u zgradi Zajedništva, je bila svakomu mila: i vršnjacima te generacije i svem ostalim koji su tu gozbu organizirali. Jer je to malan doprinos i veliko fala iskazano posredstvom Zajedništva Hrvata, u ime svi ovi po mladi generacija: našim majkam, dedam i našo;oj starešini! Jeno veliko fala i priznanje za sve što su u inili za nas, što su nim usadili poštenje, veru u Boga i što su umeli da sa uvaju i da nam prenesu dobar na in odgoja od naši stari preci.

Na žalost, ova godina je imala dosta tužnu narav i kakon e niti joj ne bilo previše drago da vidi kako se drugi raduju i vesele. Valja baš za to nim je pustila i virus...

Nikoliko dana prije datuma kad je Zajedništvo odredilo kad la da se drži proslava sedamdesetogodišnjaka, stigla je i naredba od poglavara države koja je zabranila lu am da se skupljaju na bilo kakim veselju: bilo da je to krštenje, svadba, ro en dan, slavenje ili nika druga prilika. Poglavar nesu to u inili e su bili i oni tužni kakon ova godina, negoli e su izra unali e virus se najjako va e kad lu e turvine izbliza jedan s drugim, ili ak kad side blizu jedan pored drugog.

Ipak, dobra vest je bila ta e u crkvu su lu e i dalje mogli da idu.

Tako e naši veseljaci, sedamdesetogodišnjaci, su se skupili u subotu, 24. oktobra, u šest sata otplani i su pošli u crkvu iz Karaševa, da se tamo svi zajedno pomole Bogu i da mu zafale za lepe godine koje im je podaril.

„Ova sveta misa je za svi vas koji ove godine isplnjevate 70 godine, za svi vas koji ste došli sejdan u crkvu i za svi vaši vršnjaci koji nesu mogli da do u iz ti seli, zbog ove situacije - im se na po etku mise obratil karaševski župnik Petar Rebedžila.

Iako se želilo da se organizira vaš sastanak u Zajedništvu – nastavil je on - ovez put ne se moglo, ali, zato, u crkvi uvek la da bude sveta misa i uvek la da bude ponešto za svakoga. Zafalite Bogu, ne samo za sedamdeset godine života, negoli za sve što ste doživelici u životu! Jer i kad doživimo nešto loše u životu možemo otuda da nau imo nešto dobro, nešto korisno, da postanemo bolji lu e nego što smo bili dotad, da budemo primer jedni drugima, da ostanemo jedni uz drugi. Pogotovo vi, koji imate toliko godine za vami, toliko iskustvo životno, ne dopuštajte mladim da skrenu s puta Božijega, s puta dostojanstva! U ejte ji, ne manjevajte ji, jer najveliko bogatsvo je to što manjevate za vami, a to su vaša deca, vaši unuci. I ako ji zaista ljubite i želite da budu s vami, onda ji spremite i rabrite ji da idu s Bogom i uz Boga!

Svake godine, ovom prilikom, kažem što je rekal jedan stari pustinjak mladima koji su bili okol njega: Zafalujte Bogu što imate stare! Zato vim i ja želim da vam Bog dodeli sre u, život i zdravlje i strpljenje s mladima! Jer kad lovik ostari ne mu i se samo s mladima ve se mu i i sa sobom. Se mu i s bole inom, zbog toga što nemo ga poduzima. Ali znajte da imate nekoga jakoga, imate nekoga koj vas podržava, imate nekoga koj vas vodi u ve ni život... a to jest Bog. Boga nesmemo da izvadimo iz ekuacije našega života, jer Bog je ve nost, a ve nost zna i blagoslov, zna i ziveti s Bogom. I to treba da iskusimo polagano u ovome svetu, kako bismo mogli doživeti ve nost u nebesima.“

Nakon što se svršila sveta misa, vršnjaci su izlezli ispred crkve da se progovore malko jedan s drugim. Kako je rekao i gospodin na prediki, ove godine nesu stigli u Karaševo i ostali vršnjaci iz ti drugi seli. Iako su bili po malko ovez put, to ne im spre ilo radost što se vide i što mogu, barem tu ispred crkve da se progovore i da se prisete kako je bilo lepo nikiput u mladinji.

Sam spomenul po gori e Zajedništvo je organiziralo prvi put ovaku proslavu u 2008. godinu. Tad su bili vikani vršnjaci naro eni u 1938. godinu. Samo godinu po manat je buknul najbrutalan boj od koliko pamti ove anstvo. Šest itave godine su se moreli narodi izme u nji, a svo to vreme su pomrli priko 70 milijuna loveka. A da ne ra unamo teške godine i glad što su sledile iza ovog boja...

I sejdan je teška godina, a valja la da budu ješte teške godine posle ove, ali treba da imamo u vidu e uvik se može i gore! Ali, kako je na prediki pou il vele asni Rebedžila, možemo iz zla da izvuemo nešto dobro, da nau imo, na kraju, da budemo bolji lu e!

Daniel Lucacela